

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Kong Pharao var en ugudelig Krop

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Kong Pharao var en ugudelig Krop", i Grundtvig, N. F. S.: *Sang-Værk til den danske Kirkeskole. - 1946, 1944-1964*, s. 75. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-grundtvig12val-shoot-workid66217/facsimile.pdf> (tilgået 20. april 2024)

Anvendt udgave: Sang-Værk til den danske Kirkeskole. - 1946

- 11 Min Josef, han sagde, i Live end
Skal Ansigt til Ansigt jeg skue,
Og naar jeg har kysset hans Mund igien,
Vil ikke for Døden jeg grue.
Saa Lykken, hun vender sig ofte om.
- 12 Nu *Israel* offred til *Isaks* Gud,
Og til ham kom Ord fra det Høie:
Vær trøstig! Jeg følger dig ind og ud,
Din Æt har Jeg altid for Øie!
Saa Lykken, hun vender sig ofte om.
- 13 Hvad Glæde der blev i Ægypti Land,
I Paradis ei at forglemme,
Det Pennen vel ikke beskrive kan
Men kiærlige Hjerter fornemme.
Saa Lykken, hun vender sig ofte om!

No. 21.

Moses og Pharao.

Egen Melødt.

- 1 Kong Pharao var en ugudelig Krop,
Han sagde: det varer for længe
Med Svøben at slide *Ebræerne* op,
Smid ud deres nyfødte Drengel
Ja, smid dem i *Nilen*, trods *Kiællinge-Snak!*
Saa faaer vi dog endelig has paa det *Rak.*
Det skulde han sige saa sagte,
Man veed ikke hvad man kan magte.
- 2 Der fødtes nu *Amram* Leviter en Søn,
For faur til at fare saa ilde,
Hans Moder ham fostred tolv Uger i *Løn,*

Men turde ei meer hvad hun vilde,
I Arken af Rør og i Vuggen af Siv
Han maatte paa Floden nu friste sit Liv.
Den Herre, som boer i det Høie,
Dog ogsaa paa Dybet har Øie.

3 Kong Pharaos Datter var bedre end han,
Hun havde dog Hjerte i Livet,
Hun kom som en Dronning alt efter sin Stand,
Og saae hvad sig rørde i Sivet,
Hun sukked, hun saae i den kølige Seng,
Med blødende Hjerte, den grædende Dreng.
Selv midt i Ægypten man finder
Til Lykke dog Hjerte hos Kvinder!

4 En Syster ad Drengen paa Timen sprang til,
Hun stod der paa Laur for det Samme:
»Befaler Prindsessen, strax bringe jeg vil
Den lille Ebræer en Amme,«
Og knap hendes Høihed fik Jaet udsagt,
Før Pigen var borte og Moderen bragt.
Naar Mænd er som Dyrene vilde,
Til Lykke er Kvinderne snilde!

5 Saa slumped den Moses til Høibaarnes Kaar,
Der skulde som Konge befale,
Saa voxte han op i Kong Pharaos Gaard,
Som skulde Tyrannen betale;
Ebræernes Høvding blev ikke omsonst
Oplært i Ægypternes Vidskab og Konst.
Vil Nogen Guds Forsætter hemme,
Han nødes til selv dem at fremme.*)

*) Den uafsluttede Udg.s tilsvarende Digt har herefter endnu tre Vers.
Se Tillæg S. XXIV. U. A.